

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN PIKNIK

1880

Eenakter door

GASTON GHEUENS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1986

(N° 1596)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **DRIE** tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: **S.A.B.A.M.**

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

c 1986 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze eenakter werd bekroond in de eenakterwedstrijd uitgeschreven door toneelkring "Hoop en Liefde" van Antwerpen in 1981.

PERSONEN:

De man

beiden behoren tot de zgn. derde leeftijd

De vrouw

Het wezen

een man van onbepaalde leeftijd, die zo futuristisch mogelijk geschminkt wordt als "wezen uit de ruimte", bv. met een groen gezicht en een mauve pruik. Indien mogelijk, dan draagt hij een metaalachtig onwezenlijk kostuum.

DECOR:

=====

Het toneel stelt een hoekje voor van een park, zogezegd bij een vijver.
(de zaal is dan zogezegd de vijver)

Er staan bossagestukken rondom een zogezegd grasveld, waarop de man en de vrouw een piknik georganiseerd hebben.

Ze hebben er opvouwbare strandstoelen voor meegebracht, die aan weerszijden van een eveneens opvouwbaar tafeltje staan, waarop piknikspullen en een paar niet zo specifieke piknikdingen: thermosfles, tassen, borden, maar ook een halfvolle fles whisky, een hermetisch-gesloten ijsemmer en een siphon spuitwater.

Ergens bezijden staat een open piknikkoffer, waarin alle spullen, buiten het whisky-ensemble kunnen opgeborgen worden.

Vooraan op het toneel steekt een vishengel vast in de plankenvloer (of in een staander) naast de stoel van de man. Lijn en dobber hangen over de rand de zaal in.

Bij het opgaan van het doek ligt de man half weggezakt in zijn stoel te soezen, gelukkigzalglimlachend.

De vrouw zit in de andere stoel te breien aan een trui.

Na enkele ogenblikken begint de vrouw te spreken.

(De twee converseren aanvankelijk op een trage, revue-achtige, bijna sukkelachtige toon, als mensen die allang niets meer tegen mekaar te zeggen hebben, en ook niet veel belangstelling meer voor elkaar opbrengen. Ze wachten telkens betrekkelijk lang alvorens te antwoorden, zelfs als dat maar "Ja!" of "Neen!" hoeft te zijn, alsof de betekenis van het door de andere naar voor gebrachte lange tijd nodig heeft om de begripscellen in hun hersenen te bereiken.)

Vrouw 't Is hier wél gezellig, hé, vader?

De man verraadt door niets, dat hij haar zelfs maar gehoord heeft.

Vrouw (gluurt onderzoekend, ietwat verstoord naar hem opzij)
Vader!????
(met méér aandrang)
Vader!?

Man (schrikt (traag!) wakker)
Heu!?...Wa-wat!?...Hoe...eh...?

Vrouw Ben je aan het luisteren, vader?

Man Heu!.....Ja, moeder, ja...

Vrouw Echt, vader?

Man Ja, moeder...
Als ik niet luisterde, dan zou ik niet hebben kunnen zeggen:
"ja, moeder!" hé!?

Vrouw Soms durf je al wel eens zeggen dat je luistert, terwijl je helemaal niet luistert!

Man NU ben ik aan het luisteren, moeder...

Vrouw Goed, vader... (ze breit gewoon verder, doet er het zwijgen toe)

Man (gluurt observerend naar haar gedurende enkele seconden)
Moeder!????

Vrouw Ja, vader?

Man Wat is het nu, waar ik word verondersteld naar te luisteren,
moeder?

2.
Vrouw Naar mij, vader, naar mij!

Man (observeert haar weer enkele seconden)
Wel, moeder?..... Ik luister.

Vrouw Goed!
(ze breidt verder en wekt de indruk niets meer te zullen zeggen)

Man (staart haar ongelovig aan)
Wat IS het nu, moeder?

Vrouw (kijkt verbaasd op) WAT, vader?

Man Ik moet luisteren, vin je, maar je zegt niks!

Vrouw Ik zeg eventjes niks, vader, omdat ik aan het denken ben.

Man Oooh!...
(hij peinst eventjes) Mag ik dan eventjes ophouden met luisteren, moeder, terwijl je aan het denken bent?

Vrouw Weet je WAT ik aan het denken was?

Man Neen, moeder?.....
Ik ben nooit goed geweest in waarzeggen, moeder, dat zou je moeten weten!

Vrouw We zouden het terug wat méér moeten doen, vader....

Man (schrikt, kijkt haar ongelovig-argwanend aan)
WAT zouden we terug wat meer moeten doen, moeder?

Vrouw (met argeloze vanzelfsprekendheid)
Naar HIER komen, vader..Op een piknik...

Man Oooh..... Ja..... Ja.....

Vrouw 't Is hier toch echt gezellig, vin je 't niet?

Man Jaja, moeder.

Vrouw (kijkt hem achterdochtig aan) Neen, dus?

Man Hoezo, "neen dus"?

Vrouw Anders zou je't zeggen, hé?

Man Ik zeg het toch, moeder, heb je't niet gehoord? Jij vraagt "'t is toch echt gezellig, hé, hier," en ik zeg "jaja"!

Vrouw Dat is niet hetzelfde, vader....Als je't ECHT gezellig zou vinden, dan zou je't met ZOVEEL woorden gezegd hebben.

Man Welnee, moeder... Dat is spijkers zoeken op laag water, wat jij doet...(hij pakt de hengel beet, tilt de dobber even uit het zagezegde water: er zit GEEN aas aan het haakje)

Vrouw Heb je nog altijd niks gevangen?

Man Neen, moeder.

Vrouw Je hebt geen aas aan je haak ook!

Man Toch nooit, moeder!

Vrouw Hoe kan je dan iets vangen?

3.
Man 't Is toch niet de bedoeling iets te vangen!?...Jij lust geen vis en ik lust geen vis.

Vrouw Waarom breng je dan die visstok mee?

Man Omdat de dokter gezegd heeft, dat vissen heel gezond is voor mij, moeder!

Vrouw Ha, juist..... Juist...

Er is eventjes een korte pauze: zij breit, hij legt zich weer behaaglijk neer in zijn stoel.

Vrouw Dan is dat geen ECHT vissen, hé, vader, wat jij doet?

Man Jawel!
Echt vissen, dat is lui achterover liggen niks doen en naar de hemel kijken... Weet je wat je daar soms kan zien?

Vrouw Waar?

Man Daarboven?... In dat diepe blauw van de lucht?

Vrouw (kijkt omhoog, ziet blijkbaar niets) Wie?...Of wat?

Man God, moeder.... Maar dan wél de echte, hé...Niet degene die ze'r hier beneden van gemaakt hebben, naar hun eigen beeld en gelijkenis...

Vrouw (na een tamelijk lange pauze van peinzen) We moeten zien, dat we wat brood overhouden voor de zwaantjes, straks..

Man Op deze vijver zitten geen zwaantjes, moeder...Het zijn eendjes

Vrouw Dat is toch hetzelfde, vader?

Man (wekt even de indruk te willen redetwisten, besluit toch maar van niet) Ja, moeder, eigenlijk wél, ja..... En je hebt gelijk met die gezelligheid ook...Het IS hier echt gezellig.

Vrouw Ik ben blij dat je't OOK vindt, vader...

We horen over de luidspreker een zacht, zoemend geluid, dat langzamerhand sterker wordt, tot op een punt, waarbij het praten onmogelijk wordt. DIT duurt slechts een paar seconden: het geluid neemt dan snel in intensiteit af. In ieder geval is het (zelfs op zijn sterkst) een ronkend geluid, dat nooit pijnlijk in de oren mag klinken: bedoeling is de indruk te wekken dat een buitenaardse vliegende schotel op heel lage hoogte overvliegt.

Man (kijkt op, naar achterin de zaal, licht gealarmeerd)
God, moeder....Herken je dat geluid?

Vrouw (luistert, kijkt ook naar achteraan) Je zou't zeggen, ja?

Man Net als toen, hé?

Vrouw (beamend knikkend) Je zou't zeggen, ja!

Man Hoelang is dat geleden?

Vrouw Een maand of vijf, zes, dacht ik?

Man ZO lang al, moeder?

Vrouw Misschien zelfs langer...(ze knikt naar achterin de zaal)
Ginder komt ze, zie...

4.

Man God, ja....Precies dezelfde als toen...

Het geluid maakt nu het spreken onmogelijk. Ze kijken omhoog als mensen, die langs de zoldering heen het overtrekken van een vliegende schotel meemaken, die achteraan, zogezegd iets verderop zal landen; het geluid neemt dan weer snel af, wanneer ze weer naar voor kijken.

Vrouw Dat is nu toch niet mogelijk, dat die hier net op dezelfde plaats neerkomt?

Man Dat zou een kwestie van berekeningen kunnen zijn, hé, moeder?

Vrouw Niet meer, of ze komen wéér naar hier toe, dan?

Man Dat kan goed...Ons autootje staat wéér achter die struiken daar (knikt naar achteren) waar ze't wel MOETEN zien!
(hij staat op met stramme benen, loopt reikhalzend tot bij de achterwand)

Vrouw (draait zich zittend naar achteren) Kan je iets zien?

Man Ze staat in die wei daarachter, ja.

Vrouw Oei, oei , helemaal hetzelfde, dan?

Man Er komt zo'n trap naar beneden, nu, zoals bij een vliegtuig.

Vrouw Kom, vader, zet je hier weer neer, sé...We doen alsof we van niets weten.

Man (zucht diep) Ja...Dat is al wat we KUNNEN doen, hé...(hij keert weer naar zijn stoel)

Vrouw Zeggen we iets van vorige keer, vader?

Man Natuurlijk niet, moeder!

Vrouw Ik ben toch een beetje ongerust, hoor... Misschien is het niet zo'n vriendelijke als toen?

Man Dat zal wel wat van onszelf afhangen, hé, moeder? (hij pikt de whiskyfles op en een glas, giet zich een scheut drank uit)
Jij trek?

Vrouw Neen, neen..... NU nog niet...

Man (heft zijn glas op) Gezondheid, dan...

Vrouw (knikt beamend) 't Kan zijn dat we 't nodig zullen hebben...

Man (drinkt een slokje, vindt het lekker) Ik had dat wel gedacht!

Vrouw (kijkt hem nieuwsgierig aan) Wat?

Man Dat het niet bij die ene van toen zou gebleven zijn.

Vrouw Natuurlijk niet...Als ze écht komen poolshoogte nemen om te koloniseren, hier, zoals die toen zei...(ze gluurt ongemakkelijk naar achteren) Komt hij hierheen?...Kan je'm zien?

Man (gluurt naar achteren, reikhalst zelfs) Ik weet het niet, ik zie niks...(hij onderbreekt zichzelf in feite) Oh ja, NU zie ik hem...Hij draagt net zo'n pak als de vorige...Hij IS daar!
(hij haast zich, zet zich neer in zijn zeteltje)

Vrouw Aie, aie...Laten we hopen dat hij ons niet in één klap overhoop schiet met zijn stralen?